

[Uz Sākumlapu](#) > [Tiesāšanās Procedūras](#) > Izsoles tiesas ceļā

Izsoles tiesas ceļā

Izsole tiesas ceļā ir process, kurā tiek veikta parādnieka aktīvu publiskā izsole nolūkā iegūt naudas summu, kas nepieciešama, lai apmierinātu kreditora prasījumu. Izsolī var rīkot tiesnesis vai viņa/viņas pārstāvis, vai kompetentā iestāde, vai citas publiskā vai privātā sektora struktūras (kurām atļauja piešķirta saskaņā ar atsevišķu valstu tiesību aktiem).

Definīcija

Pirms izsoles tiesas ceļā parasti tiek veikta līdzekļu konfiskācija, kas ir darbība, ar kuru kreditors vai kompetentā iestāde apzina un nodrošina aktīvus, kas ir piemēroti, lai apmierinātu prasījumu. Var konfiscēt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī kredītaistības, kas debitoram ir pret trešām personām. Kredītu gadījumā izpildes procedūras nebeidzas ar pārdošanu, bet gan ar debitora kredīta piešķiršanu viņa vai viņas kreditoram.

ES valstīs ir dažādi izsoļu tiesas ceļā veidi, un valsts tiesību aktos ir noteikts attiecīgais tiesiskais regulējums. Dažās ES valstīs izsolī tiesas ceļā var rīkot tiešsaistē, līdz ar to dalībniekiem nav jāierodas personiski pie tiesneša vai tiesā, vai citās publiskā vai privātā sektora struktūrās.

Pirms izsoles tiesas ceļā, ko parasti vada tiesnesis, kurš pārdošanas procesu var uzticēt trešajai pusei (neatkarīgam speciālistam vai uzņēmumam, kas ir saņēmis īpašu atļauju veikt šo uzdevumu), bet to arī var pilnībā pārvaldīt citi subjekti (piem., tiesu izpildītājs vai cita tiesībaizsardzības iestāde), parasti izplata attiecīgu sludinājumu.

Drīzumā valstu lapas tiks papildinātas ar datiem. Ja šīs lapas kreisajā pusē redzamais karodziņš pie attiecīgās valsts ir pelēks, tas nozīmē, ka informācija vēl nav pievienota.

Ar izsolēm tiesas ceļā saistīto terminu glosārijs

1. Bāzes cena – debitoram konfiscēto īpašumu (nekustamais īpašums vai personiskais īpašums) vērtība, ko ir apķīlājis kreditors vai kompetentā iestāde.
2. Depozīts – lai persona varētu apmeklēt izsolī tiesas ceļā, tai pirms izsoles ir jāiemaksā depozīts. Persona atgūst depozītu izsoles beigās, ja tā nav iegādājusies pārdošanā piedāvāto aktīvu.
3. Eksperts, kas novērtē konfiscēto aktīvu vērtību – eksperts (attiecīgajā tirgū), kas parasti novērtē aktīvu vērtību. Ekspertam ir jānovērtē aktīvs pēc tā patiesās tirgus vērtības, ņemot vērā vispārīgo situāciju attiecīgajā tirgū un aktīva faktisko stāvokli.
4. Iespēja iepriekš apskatīt pārdošanā esošo aktīvu – iespēja potenciālajiem pircējiem apskatīt konkrēto objektu un tā faktisko stāvokli (dažreiz fotogrāfijās, citreiz ierodoties personiski).
5. Izdevīgāks piedāvājums – jauns piedāvājums iegādāties objektu par augstāku cenu, ko izsolē tiesas ceļā izteikusi persona/uzņēmums, mēģinot nodrošināt pirkumu.
6. Konfiscētais aktīvs – debitora īpašums (nekustamais īpašums vai personiskais īpašums), ko ir apķīlājis kreditors vai kompetentā iestāde, ja debitors nevēlas labprātīgi maksāt savu parādu. Lai apķīlātu aktīvu, kreditoram vai kompetentajai iestādei ir jānosūta debitoram konfiscēšanas rīkojums. Tas ir akts, kurā kreditors vai kompetentā iestāde identificē aktīvu, ko var izmantot, lai nomaksātu parādu.
7. Nodrošana – darbība, ar ko pārdošanas aktīva īpašumtiesības no debitora pāriet pircējam.
8. Pārdošanas sludinājums – lai pārdotu konfiscēto aktīvu izsolē tiesas ceļā, tiesnesim vai tā pārstāvim, vai

kompetentajai iestādei ir jāizsludina pārdošana (kā un kad aktīvs tiks pārdots). Sludinājumi par izsolēm tiesas ceļā parasti tiek izvietoti internetā, bet bieži vien arī laikrakstos.

9. Persona vai uzņēmums, kas ir atbildīgs par pārdošanu – persona vai uzņēmums, kas ir atbildīga par to cilvēku informēšanu, kas ir ieinteresēti iegādāties aktīvu, par pārdošanas sludinājumiem, vairāksolīšanas procedūru izsoles laikā, u.c.
10. Piešķiršana – pārdodamais aktīvs tiek piešķirts personai, kura ir piedāvājusi visaugstāko cenu izsoles tiesas ceļā beigās.
11. Vairāksolīšana ar citām personām/uzņēmumiem – izsolē tiesas ceļā aktīvs tiek piedāvāts vairāksolīšanā.

To ES valstu saraksts, kurās jau ir ieviesta tiešsaistes izsole tiesas ceļā

1. Austrija (sadarbībā ar Vāciju)
2. Horvātija
3. Igaunija
4. Itālija
5. Latvija (tikai izpildes procedūrām, kas attiecas uz nekustamā īpašuma aktīviem)
6. Nīderlande (tikai izpildes procedūrām, kas attiecas uz nekustamā īpašuma aktīviem)
7. Portugāle
8. Somija
9. Spānija
10. Ungārija
11. Vācija (sadarbībā ar Austriju)
12. Slovēnija (tikai izpildes procedūrām, kas attiecas uz nekustamā īpašuma aktīviem).

Lapa atjaunināta: 05/05/2022

Šo lapu uztur Eiropas Komisija. Informācija šajā tīmekļa vietnē nav uzskatāma par Eiropas Komisijas oficiālo nostāju. Komisija neuzņemas nekādu atbildību vai saistības attiecībā uz informāciju vai datiem, kas ietverti vai izmantoti šajā dokumentā. Autortiesību noteikumus Eiropas tīmekļa vietnēs lūdzu skatīt juridiskajā paziņojumā.